

تسخیر یا سکوت؟!

عطیه حسین زاده بهردمند

دانشجوی دندان پزشکی

چهل و اندی سال است که تاریخ امروز در تقویممان ورق می خورد. وطن در همه ی این سال ها فراز و نشیب های زیادی را از سر گذرانده است؛ درست مانند کودک نوپایی که با برداشتن هر قدم به زمین می خورد، اما او اکنون مرد خسته ای است که زیر بار مشکلات کمر خم کرده است. شاید بتوان گفت ۱۳ آبان ۵۸ و تسخیر لانه جاسوسی آمریکا از اقدامات انگشت شماری بود که در نهایت اخلاص و شجاعت و با توجه به وضع نابسامان آن زمان از دانشجویان پیرو خط امام سر زد. جوانان ۵۸ به امید آمدن روزهای خوب می جنگیدند و هر باطلی را از ریشه می خشکاندند. نمی دانم نامش را چه می توان گذاشت؛ شاید بهترین وصف از امام(ره) باشد که آن را «انقلاب دوم» خواندند. از همین ترکیب دو کلمه ای ساده می توان ارزش کار انقلابی دانشجو را به خوبی درک کرد.

مساله واضح این است که آن روزهای پس از انقلاب وجود سفارت آمریکا در کشور به معنی حضور و نفوذ آن در ایران بود که به فضل خدا توسط دانشجویان غیرت مند انقلابی ریشه کن گشت اما اکنون بعد از ۴۱ سال چه بر سر ما آمده است؟! عراق نیست اگر بگوییم اکنون آمریکا به جای یک سفارت خانه مشخص در ایران در خانه بسیاری از ما ریشه دوانده و خشکاندن آن نیز به این سادگی ها هم نیست. البته شاید هم ساده باشد اما به راستی خواستیم؟! چند نفر از ما جوانان و دانشجویان دغدغه مبارزه با استکبار واضح آمریکا را داشتیم و چقدر آن را عملی کردیم؟ مسئولانمان چطور؟! آیا ما نیز چیزی برای گفتن به نسل های بعد از خود داریم؟ یا تنها ارمغان ما برای فرزندانمان سکوت ما در برابر همه چیز است؟!

بیا بید ایرانمان را دریابیم؛ حالش خوش نیست ...

نظام مشترک مورد

پیرزنگ بنی و پشمین نیشتر!!

گاهنامه مستقل سیاسی اجتماعی مشترک مورد نظر
 دانشگاه علوم پزشکی مشهد، شماره مجوز: ۵۱۹/ک/ش مورخه ۱۳۹۶/۱۱/۱۲
 سال سوم، شماره هشتم آبان ۱۳۹۹

رادپو آمریکا

موج انتخابات

کلید گمشده مذاکرات
 دست کسیت؟؟!

صفحه ۲ صفحه ۳

یک ام خفن مثل
 الکتراال

صفحه

۳۰۲۰۱

برای شما جذابه،
 برای ما خاطره انت

یک اسم خفن مثل الکتراال

ملیکه میرزاده

دانشجوی پزشکی

نامزدهای احتمالی الکتراال آن حزب اجازه حضور در سیستم مجمع الکتراال را دارند. (در واقع با این اتفاق امتیاز حضور در مجمع، از حزب شکست خورده سلب می‌شود). در سیستم مجمع الکتراال، هر ایالت تعداد مشخصی عضو الکتراال دارد که این تعداد متناسب با مجموع تعداد نمایندگان آن ایالت در کنگره، سناتورهای آن و نیز جمعیت ایالت می‌باشد. در مجموع ۸۳۵ رای الکتراال وجود دارد. کاندیدایی که بیش از نیمی از آرا (بیشتر از ۰۷۲) رای را کسب کند، پیروز انتخابات خواهد بود. نکته اینجاست که اعضای الکتراال هر حزب در انتخاب نامزد مورد نظر خود آزاد اند و حتی می‌توانند برخلاف نظر مردم و حزب، به نماینده حزب مخالف رای دهند. اتفاقی که ۷۵ مرتبه در تاریخ انتخابات آمریکا رخ داده است! برای مثال دونالد ترامپ علی‌رغم آرای مردمی کمتر، بر هیلاری کلینتون غلبه کرد. و یا بوش پسر که بر آل گور با آرای مردمی بیشتر، پیروز شد. در نهایت مجمع الکتراال در دسامبر رای گیری خود را انجام می‌دهد. اوایل ژانویه سال آینده آرای الکتراال شمارش شده و ۰۲ ژانویه مراسم تحلیف رئیس جمهور و معاون اولش برگزار می‌شود.

انتخابات ریاست جمهوری ایالات متحده، هر چهار سال یکبار در اولین سه‌شنبه بعد از اولین دوشنبه ماه نوامبر برگزار می‌شود. (یعنی اگر روز اول ماه نوامبر سه‌شنبه باشد، انتخابات در آن هفته برگزار نمی‌شود) در آمریکا دو حزب اصلی جمهوری خواه و دموکرات حضور دارند و تقریباً جایی برای حزب سوم باقی نمی‌ماند. برای پیروزی در انتخابات باید عضو یکی از این دو حزب باشید. احزاب در ایالت ها، جلساتی برگزار می‌کنند. فردی که قصد نامزد شدن برای ریاست جمهوری را داشته باشد، ابتدا باید در انتخابات مقدماتی که در گردهمایی اعضای حزب هر ایالت انجام می‌گیرد، پیروز شود. این انتخابات در فاصله بین ماه ژانویه تا ژوئن سال انتخابات رخ می‌دهد. در ادامه، نامزد انتخاب شده هر ایالت باید با سایر نامزدهای انتخابی ایالت های هم حزب خود رقابت کرده، تا در فاصله ماه جولای تا اوایل سپتامبر در گردهمایی ملی حزب بتواند به عنوان نماینده نهایی حزب انتخاب گردد. و در نهایت در ماه نوامبر انتخابات ریاست جمهوری برگزار می‌شود؛ اما این پایان کار نیست... مجمع الکتراال؛ جاییکه می‌تواند بازنده آرای مردمی را به تخت کاخ سفید بنشانند!! الکتراال فردی است که توسط مردم هر ایالت برای انتخاب رئیس جمهور، نماینده آن ایالت می‌شود. (دقت کنید الکتراال توسط مردم انتخاب نمی‌گردد). پیش تر گفته شد احزاب در ایالت ها گردهمایی هایی برگزار می‌کنند و در طی این مراسمات فهرستی از اعضای احتمالی برای مجمع الکتراال را نامزد می‌کنند؛ یا اینکه اعضا را با آرای کمیته مرکزی حزب انتخاب می‌کنند. در طی انتخابات، آرای مردمی هر ایالت به سمت کاندید ریاست جمهوری هر حزبی متمایل شد،

الکتراال آزاد!

سیستم انتخابات آمریکا به گونه ای است که رای مردم به صورت غیرمستقیم بر انتخاب رئیس جمهور تاثیر می‌گذارد. مردم با رای دادن در واقع نمایندگان حزب مورد نظر خود یا همان نمایندگان الکتراال را انتخاب می‌کنند تا آنها رئیس جمهور را انتخاب کنند. اعضای الکتراال در رای دهی آزادند به هر کس که تمایل داشتند رای دهند حتی خلاف نظر مردم و حزب. چیزی که ۱۵۷ بار اتفاق افتاده.

#جریان تحریف (چه اصولگرا چه اصلاح طلب) با دادن تحلیل های غلط به مردم و تخریب جریان انقلابی، با به بازی گرفتن اراده مردم و سست کردن آن، باعث اثر پذیر شدن تحریم ها بر روی مردم شدند.

چه در سال ۹۲ با آدرس غلط مذاکره به هر قیمت و چه الان با بزک کردن جو بایدن رقیب دموکرات ترامپ.

مهم نیست در آمریکا کی بیاد، ترامپ باشه وضع تحریم ها و فشار به ایران همینه، اگر بایدن هم بیاد قطعاً با یه طرح دیگه و برجام دیگه میاد. مهم اینه که تو ایران کی بیاد که منفعل نباشه. متاسفانه دارن آدرس غلط می دن که اگه فلانی تو آمریکا رئیس جمهور بشه برای ما بهتره

#بصیرت #ایران_۱۴۰۰

دولار رو میبریم بالا!!!
ترامپ اگر برد میاریم پایین میگیریم
توانمندی ماست.
بایدن اگر برد شش هفت تومن میاریم پایین میگیریم ببینید حالا اگر مذاکره کنیم چقدر میاد پایین.

جو بایدن: اگر من انتخاب شوم، آنها (ایرانی‌ها) بهای سنگینی (بابت دخالت در انتخابات آمریکا) خواهند پرداخت!
ستاد جو بایدن در ایران: جو بایدن غلط کرد ما به احترامش سیاه می‌پوشیم!

همون اوبامایی که تعریفشو می کردید برجام نافرجام و به ما تحمیل کرد و با انواع و اقسام تحریم‌ها اقتصاد ایران و نابود کرد؛ جو بایدن هم که هنوز نیومده مشاور ارشدش گفته تحریم‌های ایران و حفظ میکنه.
حامیان ساده لوحش تو ایران برای این همه طرفداری یه دلیل بیارن شاید ما هم قانع شدیم؟

کلید گمشده مذاکرات دست کسیت؟!؟

است:) و اشکال از بازی ما نیست باید به آقایان عرض کنیم حالا که در دو دولت چه ظاهر مختلف آمریکا رفتید و مذاکره کردید ، یک بار هم که شده بپذیرید که مذاکره بلد نیستید. ماهم قبول می کنیم شما زبان دنیا را بلدید!

یکی از رکن های مذاکره «داشته ها»ست. مذاکره می کنید که چیزی بدهید و در قبال آن چیزی دریافت کنید (آفه بعضیا فک میکنن بایدن میار بعد میریم بهش میگیم ،هی یوا تهریم هاروبردار. اونم میگه :تالان تهریم بورین؟ بفشید تاهالا رو دکمش نشسته بوریم اهمین قدر کارتون...)

بدیهی است هر چه دست شما پایین تر باشد باید هزینه های بیشتر و راهبردی تری را بدهید تا مذاکره انجام شود. در شرایطی که وضع اقتصادی توسط سلسله برجامیان به این شکل رو به افول است و توسعه های هسته ای صلح امیزمان هم علی برکت الله محدود شده، قطعاً مذاکره ی احتمالی محکوم به شکست است. انتظار می رود مذاکره در این شرایط سرانجامش باج خواهی می شود و شاید هم مذاکره بر سر مواردی مانند امنیت ملی صورت خواهد گرفت که اصلاً قابل مذاکره نیستند. ممکن است مذاکره با بایدن تفاوت کند ،ولی مواردی که از دست می دهیم غیر قابل جبران است.

زمانی که ملت انتخابات آمریکا حرف زده میشود ،نا خود آگاهانه با صحنه ای پر تکرار مواجه می شویم: دعای کنیم بایگان دموکرات روی کار بیاید و تحریم ها را از میان بردارد و همه چیز خوش و خرم شود:) وقتی مسائل را ساده سازی و بسیاری از متغیرها را حذف کنیم ،شرایط دقیقاً مانند سال ۹۲ می شود. به طوری که تنها راه حل موجود «برجام» می شود و به دنبال آن کلاه گشادتری که سرمان کردند. بله !به این صورت در سال ۹۲ با این که دستمان پر بود و شرایطمان از وضع کنونی بهتر ، در مذاکره با اختلاف باختیم .

اساساً وقتی از مذاکره حرف می‌زنیم یعنی حداقل دو طرف وجود دارد . آقایانی که صرفاً مشکل را در طرف مقابل می بینند و ادعا می‌کنند چون ترامپ جمهوری خواه بد است و آدم مذاکره نیست ، در دولت اوبامای دموکرات مذاکره کردند و مشاهده کردیم که هیچ توفیقی نداشت! راستش را بخواهید حرفشان را در تایید خباثت ترامپ تایید می کنیم اما می‌گوییم کمی از تاریخ عبرت بگیرید و به دموکرات ها خوش بین نباشید. (فیلی از تهریم ها در زمان اوباما وضع شد.) از آن جایی که دسته ی ما همیشه خراب

حرف آخر...

همه ما این روزها عجیب به دنبال یک خبر خوبیم؛ یک خبر نصف و نیمه خوب هم شاید ما را به عرش ببرد و سرکیفمان کند و یادمان برود می توانستیم و نشد. حتی شده به انتخابات فلان کشور با فلان رییس جمهور اهمیت می دهیم، چون گفته اند اگر فلان کاندیدا رای بیاورد، دنیا گلستان می شود. آخر سر هم می گویند برای برای پایین آمدن قیمت ها دعا کنید. چشم ما که همیشه دعاگویتان هستیم. همه می دانند که هیچ کس بد ملتش را نمی خواهد. اما وقتی یاد قضیه عمر و عاص و ابو موسی اشعری می افتم نمی توانم چشم پوشی کنم. کوچک تر که بودم، با خودم فکر می کردم چه طور ابو موسی اشعری توانست به عمر و عاص و لبخندش اعتماد کند و در برکناری علی (ع) سهیم شود؟ با عقل جور در نمی آید که با یک انگشتر همه ی داشته های مذاکره را به یاد دهد تا وقتی که به چشم خویشتن تن های زیادی دیدم که اعتماد می کردند آن هم فقط به لبخند. اکنون فهمیدم تاریخ تکرارشدنی است. از ما جوان ترها به شما مسئولان مشترک مورد نظر، یک پیشنهاد خیلی کوچک: گول نخورید. والسلام

شنانامه

گاهنامه مستقل سیاسی اجتماعی **نظاره مشترک**

شماره هشتم، آبان ۱۳۹۹
مدیر مسئول: مهلا اشرفی

صاحب امتیاز: مریم پشت چمن
سردبیر: زهرا خلوصی

هیئت تحریریه: عطیه حسین زاده، صادق هدایتی، مصطفی ملک جعفریان، مطهره شاکریان، ملیکه میرزاده، شیرین غلامی پور، مهلا مهدوی شریف، مهلا اشرفی

ویراستار: فاطمه توکلی
صفحه آرا: M.M.P

راه ارتباطی با ما: @Moshtarak_morede_nazar